

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/110/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010696
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3823010696.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 08. februára 2024 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske, zo dňa 15. novembra 2023, sp. zn. 20T/22/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske, zo dňa 15. novembra 2023, sp. zn. 20T/22/2023, bol obžalovaný A. A. uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

„dňa 16.05.2023 v čase okolo 01:40 hod. v D. na ul. E. F. pod vplyvom benzodiazepínov a tricyklických antidepresív prišiel k dvoru rodinného domu č. XXX/X, kde nezisteným spôsobom prekonal oplotenie a uzamknutú vstupnú bránu, vysoké 166 cm, neoprávnene vnikol do dvora rodinného domu č. XXX/X a následne prešiel k vchodovým dverám tohto rodinného domu, kde rukou rozbil sklenenú výplň dverí, po čom bol vyrušený tam bývajúcim poškodeným A. C., ktorý sa na hluk zobudil a prišiel do chodby domu pri vchodovej dvere, následne sa poškodený A. C. obžalovaného spýtal, čo tam hľadá, na čo obžalovaný nereagoval a stál pred vchodovými dverami do domu a potom ako poškodený A. C. obžalovanému povedal, že zavolá políciu, sa obžalovaný otočil a odišiel z dvora rodinného domu č. XXX/X preč, čím obžalovaný A. A. porušil domovú slobodu vlastníkov rodinného domu číslo XXX/X A. C. a G. C., bývajúcich v tomto rodinnom dome, pričom poškodením sklenenej výplne dverí spôsobil poškodeným A. C. a G. C. škodu vo výške 18,-€.“

Za to bol odsúdený podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, aplikáciou § 38 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Zároveň podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaný A. A. bol zaviazaný k povinnosti poškodeným A. C. a G. C. nahradiť škodu vo výške 18,- € (slovom osemnásť eur).

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný zahlásil proti nemu ihneď po vyhlásení rozhodnutia odvolanie, smerujúce proti výrokom o uloženom treste odňatia slobody. Obžalovaný dodatočne podané odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Odôvodnenie odvolania smeruje proti rozhodnutiu súdu o uložení trestu, ktorým súd uložil obžalovanému A. A. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, aplikáciou § 38 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vo výmere desať mesiacov nepodmienečne.

Napriek tomu, že postoj obžalovaného k trestnej činnosti bol založený na jednoznačnom uznaní viny, a to vlastne od počiatku prípravného konania, je nutné konštatovať, že spáchanie trestnej činnosti v predmetnej veci bolo zásadným spôsobom ovplyvnené jeho zdravotným stavom, konkrétne psychotickou poruchou konštatovanou nezávisle tak ošetrojúcou lekárkou ako aj znalcom pribratým do konania v tejto trestnej veci. Svojim spôsobom sa závažnosť týchto zdravotných problémov prejavila aj v priebehu jeho väzby, keďže musel byť pre psychotické stavy dvakrát hospitalizovaný v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne.

Napriek tomu, že dokazovaním bolo preukázané aj jeho škodlivé užívanie benzodiazepínov a amfetamínov, obžalovaný to s určitou mierou opodstatnenia podľa neho vysvetlil tým, že si takto kompenzoval stav zapríčinený konaním jeho družky, keď mu odmietla styk s jeho maloletými deťmi.

Aj keď uvedené skutočnosti nie sú natoľko spôsobilými, aby do značnej miery mohli ovplyvniť rozhodovanie súdu o treste, obhajoba pokladala za nutné predsa len ich oboznámiť aj s poukazom na to, že na tom trval obžalovaný.

Ako je už v odôvodnení uvedené, obžalovaný akcentuje svoj prístup k spáchanej trestnej činnosti, pri zdôrazní svojho doznania aj úprimného oľutovania, pričom v rámci hlavného pojednávania sústredil tento svoj postoj do vyhlásenia o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Súd pri ukladaní trestu u obžalovaného použil § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona pri aplikácii § 38 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam. Z uvedeného postupu je zrejmé, že súd akceptoval stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR č. Tpj 55/2016 a postupoval pri ukladaní trestu, ako keby pri uzatváraní a schválení o dohode o vine a treste, pričom mohol mimoriadne znižovať trest v zmysle už hore uvedených ustanovení, ktoré v konečnom dôsledku aj použil. Správne zohľadnil poľahčujúcu okolnosť spočívajúci v priznaní obžalovaného, pričom vyhodnotil, že oľutovanie spáchania trestnej činnosti bolo skutočne úprimné, nie formálne a nebolo ovplyvnené žiadnou vedľajšou okolnosťou. Napriek tomu, že konkrétne neuvádza použitie poľahčujúcej okolnosti podľa písm. n) v zmysle uvedeného stanoviska a po vyhlásení viny obžalovaným mohol a mal vyhodnotiť jeho priznanie ako aktívnu spoluprácu s orgánmi v trestnom konaní a pri ukladaní trestu mohol a mal predmetné skutočnosti dôsledne pretransformovať do zníženia a uloženia primeraného trestu.

Vzhľadom k výške použitej trestnej sadzby súdom je obžalovaný toho názoru, že tento trest nie je pre neho ani primeraný ani spravodlivý a jeho náprava a ochrana spoločnosti je možná aj pri uložení nižšieho trestu. Ako sám v priebehu celého konania uvádza, primeraným pre neho by bol trest na úrovni osem mesiacov, ktorý by bol spojený s jeho priamym výkonom.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd v časti uloženého trestu rozsudok I. stupňového súdu zmenil v súlade s návrhom obžalovaného.“

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor do konania verejného zasadnutia písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Obhajca a obžalovaný zotrvali na podanom odvolaní, ako aj jeho dôvodoch. Preto navrhli odvolaniu vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), na podklade podaného odvolania obžalovaného na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ako vyplýva z dôvodov podaného odvolania, obžalovaný namietal porušenie Trestného zákona, keď obžalovanému nebola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a dostatočným nezohľadnením zdravotného stavu obžalovaného uložený trest odňatia slobody vykazuje znaky

neprimeranej prísnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu v odvolaní vytýkané chyby napadnutého rozsudku je možné podriaďiť pod chyby podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por.

Pokiaľ ide o námietky obhajoby vo vzťahu k správnosti ustálenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností okresným súdom v napadnutom rozsudku, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti je súd povinný pri rozhodovaní prihliadať z dvoch hľadísk. Prvým (formálnym) hľadiskom je ich význam pre ustálenie zákonom ustanovenej trestnej sadzby na základe aplikácie ustanovenia § 38 Tr. zák. (pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností). Druhým (materiálnym) hľadiskom je ich význam pre potreby určenia druhu a primeranej výmery trestu v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe podľa § 34 ods. 4 Tr. zák.

Na základe preskúmania veci sa odvolací súd stotožnil s názorom obhajoby, podľa ktorého u obžalovaného je daná poľahčujúca okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Táto poľahčujúca okolnosť, napomáhanie obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, vyvodzovaná z vyhlásenia obžalovaného o svojej vine, na základe ktorého vyhlásenia súd prvého stupňa rozhodne o vine obžalovaného, je v rozhodovacej činnosti tohto senátu odvolacieho súdu dlhodobo akceptovaná, keďže odbreňuje prokurátora od povinnosti uniesť pred súdom dôkazné bremeno v procese dokazovania viny obžalovaného. Vychádzajúc z povinnosti odvolacieho súdu prihliadať aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by zakladali dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por., odvolací súd musí tiež konštatovať, že podľa jeho právneho názoru nie je možné ustáliť danosť priťažujúcej okolnosti u obžalovaného aj podľa § 37 písm. m) Tr. zák. na podklade odsúdenia, ktoré podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. vylučuje ukladanie podmienčného trestu odňatia slobody, ako je tomu v tomto prípade. Na podklade uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovaného sú v danom prípade dané len poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák.

Napriek uvedenému odvolací súd nedospel k záveru, že by uložený trest bol v rozpore so zákonom, teda že by bol uložený nezákonný druh trestu, alebo že by bol trest vymeraný mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Je tomu tak preto, že vyššie uvedené nedostatky nemali žiadny vplyv na správnosť okresným súdom ustanovenej dolnej hranice trestnej sadzby, pod ktorú bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody podľa analógie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Z uvedeného dôvodu nie je možné napadnutým výrokom rozsudku okresného súdu vytknúť, že uložený trest odňatia slobody by bol uložený v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona, upravujúcimi ukladanie druhu trestu a určovanie zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Preto odvolací súd nedospel k záveru, podľa ktorého by napadnuté výroky rozsudku okresného súdu trpeli chybou v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Pokiaľ ide o odvolaním obžalovaného namietanú neprimeranú prísnosť uloženého trestu, na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal na všetky rozhodné skutočnosti, svedčiace tak v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného, vrátane zdravotného stavu obžalovaného. V súvislosti s uvedeným záverom odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že okresný súd ukladal trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom podľa § 39 Tr. zák., aplikácia ktorého ustanovenia je fakultatívna, nie obligatórna. Z uvedených dôvodov odvolací súd nedospel ani k záveru, podľa ktorého by napadnutý rozsudok trpel chybou v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.